

har Indfødsret, hvis Bo ikke er taget under Konkursbehandling, er berettiget til at vælge, saa er man ikke berettiget til vilkaarligt at sige, at det Tidspunkt, der sigtes til i Grundloven, er et andet end Valgdagen, og man kan saameget mindre gjøre det, som selve Valgloven indeholder Erhvervelse af Valgret i det Par Tilfælde, hvor den kan erhverves mellem Valglisternes Affattelse og Valgets Afholdelse. Med Hensyn til Opnaaelsen af 30 Aars Alderen og med Hensyn til Erhvervelsen af fast Bolig inden 1 Aar er det nemlig udtryffeligt sagt i Valgloven, at det Tidspunkt, der kommer i Betragtning, er ikke Valglisternes Affattelsestid, men Valgets Afholdelse. Gjælder denne Regel med Hensyn til Erhvervelse af Valgret, maa den utvivlsomt ogsaa gjælde med Hensyn til Fortabelse af Valgret, saa meget mere som Grundlovens Ord i den Henseende ere tydelige nok. Kun disse faa Bemærkninger skal jeg gjøre angaaende dette Spørgsmaal, idet det for mig er klart, at denne Mand er uberettiget til at stemme, og selv om jeg vil gaa ud fra den Forudsætning, som andre ærede Medlemmer, at Valglisterne ere de ene afgjørende, vil jeg dog sige, at denne Regel som enhver anden maa taale en Undtagelse. Er der noget Tilfælde, hvor der kan gjøres Undtagelse, saa er det i dette, naar alle Parter, baade Valgbestyrelsens Formand og den, der modtager Stemmer, vide, at Mandens Bo er under Fallitbehandling, og at han selvsølgelig i Senhold til Grundloven er uberettiget til at stemme. Et saadant Tilfælde, hvor man under selve Valghandlingen tilfødsætter Grundlovens bestemte Bud, tror jeg ikke kunde indtræde, selv om Valglisterne ere fulgte. Den Regel, at Valglisterne skulle følges, maa som enhver anden Regel kunne taale sin Undtagelse; her foreligger en. Jeg skal forbigaa Spørgsmaalet om Fattiglemmer, som tilbørlig har samme Betydning. Jeg skal heller ikke lægge nogen Vægt paa disse forskellige Tilfælde, som ere indtrufne, hvorved Uregelmæssigheder ere foregaaede. Jeg skal ikke, saaledes som det ærede Mindretal har gjort, opregne dem med stor pompøs Nøiagtighed, det vedkommer efter min Mening ikke dette, om der er flere eller færre; thi, som tidligere berørt, ere Valglisterne i Nyborg førte saa uetterrettelig, at de ikke kunde tjene som brugbart Grundlag for Valget. Der er i Betænkningen viist, hvorledes der er syndet mod Grundlovens Bestemmelse, som fordrer, at Valglisterne skulle være indrettede paa en bestemt Maade, og mod Valglovens Bestemmelse, som fordrer, at Listerne skulle indeholde Vedkommendes fulde Navn, Fornavn og Efternavn, Vedkommendes Bolig og Alder, og, hvad der er det Vigtigste, Valgernes Navne skulle være ordnede efter Bogstavække. Det er aldeles nødvendigt, ellers kunne Listeførerne ikke finde ud deraf, naar de skulle finde Navnene paa de Valgere, som møde ved Valget. En af Listeførerne, en meget samvittig-

hedsfuld Mand, siger saaledes om Bogstavet „S.“: Det var mig aldeles umuligt med min bedste Villie at finde ud deraf; thi Navnene „Sensen“, „Sørgensen“, „Søhanzen“ vare blandede saaledes mellem hinanden, at det var næsten umuligt at finde ud deraf. Desuden stod det fulde Navn ikke angivet, og Alderen var tillige urigtig angiven. Det var ham derfor, trods al anspændt Opmærksomhed, ikke muligt at undgaa Feil, og som vi have set af Betænkningen, uagtet al hans Samvittighedsfuldhed, er der indløbet flere Feil. Blandt de Feil, som ere indløbne, skal jeg fremhæve een, da den spiller en stor Rolle senere. En Arbeidsmand, der hedder Søren Markus Sørensen, mødte og vilde stemme paa Lange, men fandt, da han mødte ved Valgbogen, at der ved Siden af hans Navn stod „Christiansen“. Han kunde naturligvis ikke vide, hvorledes det var gaaet til, Ingen kunde dette før den meget omhyggelige Undersøggelsesdommer. Den meget omhyggelige Undersøggelsesdommer anvendte overordentlig megen Umage for at bringe Klarhed i denne vanskelige Sag, paa, om jeg saa maa sige, at rydde denne Augias Stald — thi saadan Noget er det — og fandt endelig ud deraf, at en 26aarig Arbeidsmand af Raabhed var mødt og var bleven anerkjendt som Valger, hvilket havde været Grunden til, at Søren Markus Sørensen, der er 42 Aar gammel, medens som sagt den Anden kun er 26 Aar, ikke kunde komme til at stemme. Det er viist i Betænkningen, at Bogstavæffen slet ikke er fulgt ved Valgernes Navne. Under Bogstav „A.“ findes saaledes Navnet Andersen ikke samlet, men blandet ind imellem andre Navne, og Listen „B.“ begynder med „Brüning“, medens længere nede kommer „Baggerne“. Ved at gjenningaa hvert enkelt Bogstav vil man finde lignende Feil. Det er viist derfor klart, at disse Valglistere ikke ere brugbare med Hensyn til Afgjørelsen af Valget. Og vil man have noget yderligere Bevis for, at dette er Tilfældet, saa er dette præsteret af Undersøggelsesdommeren. Det var denne magtpaaliggende at faae at vide, hvorledes det var gaaet til med Hensyn til det Kvarters Frist, som Valgbestyrelsens Formand havde sat, og han afhørte derfor 6 Valgere paa hver af Nyborgs 4 Valglistere, nemlig de 6 sidst stemmende Valgere. Han afhørte paa den Maade 24, og det viiste sig, da han fik dem frem, at af disse 24 var der Feil med de 2. Den ene af dem, som vare anførte, havde slet ikke været i Nyborg, og den anden var død, det var den „Rasmussen“ som laa ude paa Kirkegaarden. Selv om man vil sige, at det kan været gaaet lidt mindre regelmæssigt til Henimod Slutningen af Valghandlingen end i Begyndelsen, saa er det dog klart, da Nyborg har 6—700 Valgere, at naar 2 af 24 er forfæret, er man berettiget til at drage den Slutning, at mellem de øvrige 600, der ikke ere undersøgte, maa der ogsaa findes en